

Female Writers of Pashto Literature in District Sawabi (Part II)

د صوابی پښتني ليکوالې (دویمه برخه)

Dr Sher Zaman Seemab*

Paghunda Mukhtiar*

ABSTRACT:

Swabi is a very famous and well-known area of the Khyber Pakhtunkhwa province, which is administratively known as Swabi District. This region has produced such great people in every field of the life, who are currently performing important services in all the institutions of the country. In the field of poetry and literature, famous writers and poets have been born here. Along with poetry, they have done important works in the field of literary prose, especially, significant works have been done in the field of drama, novel and short story. And hundreds of books and other literary works have been published here. Along with the male writers in this area, a large numbers of female writers have also done significant services for their language and literature. their books and other literary works have been published in all genres of literature.

Key words: swabi, poetry, novel, drama, short story, literary prose.

په خيبر پښتونخوا کښې د صوابۍ ضلع په هغه ضلعو کښې ښکاره مقام لري کومې ضلعې چې خپل خصوصي شهرت لري هغه که د تعليم مېدان وي، د لوبو يا نورې داسې د شهرت حوالې وي نو صوابۍ دې لږ کښې خپله ځانگړې پېژندگلو لري. ولې په دې ټولو حوالو کښې چې کومه لويه پېژندگلو د صوابۍ کېږي هغه د تاريخ په پاڼو کښې په دې علاقه د راجه جي پال او محمود غزنوي او انديال هغه جنگونه دي چې د هندوستان په تاريخ کښې ئې لوی بدلون راوستی دی. د علم و ادب په لږ کښې چې د پانيني غونډې د شهره افاق ذکر کېږي نو د

* Assistant Professor Pashto Academy, University of Peshawar.

* Senior Investigative Research officer, Pashto Academy UOP

صوابی د وړوکی لاهور تذکره کېږي او داسې د ادبیاتو په لړ کېنې هم تر دې دمه په دې خاوره نوموړي لیکوال زېږېدلي دي او د علم او ادب په مېدان کېنې ئې د قدر وړ کار کړی دی.

دا وخت چې د نارینه لیکوالو شمېره زیاته ده او د پښتو ادبیاتو په مېدان کېنې د ځلنده مقام حبثیت لري. په دې سیمه زنانه لیکوالې هم موجود دي چې د ادب په مېدان کېنې خپله برخه کار ترسره کړی دی او یا لگیا دي د خپلې ژبې او ادب خدمت کوي.

د زنانه لیکوالو په دغه ګلدسته کېنې چې کومې لیکوالې د خپل فکر و فن خوشبوګانې خوروي د هغوي د کار، زیار او ژوند په حقله پېژندګلو په دې ډول ده.

(۱) سیده فاضلا شهلا

د کاکاخېلو دا لیکواله د میا خېرالحق ګوهر لور او د سیده ثروت جهان کوکب کشره خور ده. چې په صوابی تورې هیري کېنې په کال ۱۹۶۲ء کېنې پېدا شوې ده. دوی ته په خپل کور کېنې د پلار او خور له خوا یو ادبي ماحول په لاس ورغلی ؤ. نو ځکه ئې د پینځو کالو په عمر کېنې په اردو ژبه کېنې قیصه لیکلې وه. دغه قیصه چې کله د ماشومانو په رساله کېنې شائع شوه نو د لوستونکو له خوا ئې ستائینه اوشوه چې ددې ماشومې د لیک لوست دپاره یوه لویه حوصله افزائي وه. ورستو بیا دوی په اردو او پښتو کېنې منظوم او منثور خدمات ترسره کړل. شاه جهان صېب د سیده فاضلا شهلا د ذهانت او لیک داد څه په داسې رنگ کوي.

”سیده فاضلا شهلا چې د پښتو افسانې په ذریعه د پښتو ادب کوم خدمت کړی دی او په پښتنه معاشره کېنې ئې د ښځو په مشکلاتو په کوم انداز کېنې قلم پورته کړی دی. د هغې په وجه په پښتنو لیکوالو خوېندو کېنې ډېر اهم مقال لري. د دوی د لیک نمونه څه دا رنگ ده.

چاند وري، ګلونه او ازغي، او د نظم په شکل کېنې ئې دوه بازان په پښتو کېنې دي” (۱).

سید فاضلا شهلا د افسانه، ناول او نظم نه علاوه ډرامه هم لیکلې ده. په دې لړ کېنې کلثوم زیب لیکي :

”يوه ڊرامه ئي ليکڪي ده چي په رڊيو د خوبندو په پروگرام کښي نشر شوي ده. څه افسانې ئي جمهور اسلام کښي چاپ دي او څه اولس کوټي ته رالېږلي دي. اباسين چي کله د پېښور نه شروع شو نو دوی خپله افسانه ”زنځيرونه“ چاپ ته اولېږله. د دودي چاپ دپاره لېږلې افسانې به اکثر ډډي ته کړي شوې. ددې له کبله د شهلا زړه مات شو او بيا ئي ليک په اردو ژبه کښي شروع کړو“ (۲).

(۲) کلثوم افضل زیدوي

د اردو، پښتو دا شاعره، ادیبه چې نوم ئي کلثوم افضل زیدوي دی د صوابی د مشهور کلي زیدي سره تعلق لري. دا محترمه د شاه افضل کره په ۲۹ / اکتوبر ۱۹۷۹ء کښي پیدا شوې ده. د تعلیم په سلسله کښي د خپل کلي زیدي نه لسم پاس کړی دی او بیا د ایم ای او ایم ایډ سندونه هم ترلاسه کړي دي. د تعلیم د حصول نه پس ئي د مردان د جینکو په هائي سکول کښي نوکري شروع کړه چې تر دې دمه د مرداند جینکو په هائي سکول کښي خپل ملازمت کوي. کلثوم افضل زیدوي په اردو او پښتو دواړو ژبو کښي لیکل کوي او دا وخت ئي د اردو پښتو څو کتابونه چاپ دي چې په هغې کښي د هجر موسمو، اعتبار په چا، رڼي اوښکې، عجیبه محبت، انکشاف، سنگ تاری (شاعري) وغېره.

د کلثوم افضل زیدوي د شاعری په حواله ناصرعلي سید ډېر زړه پوري انکشاف کړی دی هغه لیکي چې :

”اگر کلثوم کی شاعری سے کمٹٹ اسطرح جاری رہی تو جلد ہی وہ اپنا نام معتبر شاعروں کی فہرست

میں درج کرنے میں کامیاب ہو جائے گی اور مزید عمدہ اشعار کہہ پائے گی“ (۳).

د کتاب ”عکس جمال“ نه یو څو شعرونه وړاندې کوو.

دنیا داري به څنگه وشي د دنیا نه بغیر
څنگه به اوکړي محبت څوک د وفا نه بغیر
ولې مې یره د طوفان د راتلونۍ به کېږي
د خیال محل چې مې غوزار شو د هوا نه بغیر

دېر يادونه د جاننا
لکه څاڅکي د باران
په شېبو شېبو ورېږي
د وفا پټه نخلستان
چا چې سر گرېوان کښې تیت کړو
دی به اوپېژني ځان" (۴).

د کلثوم افضل زیدوي د لیک نه بهر نامور شخصیات متاثر دي او وخت په وخت ئې ستاینه کوي. د هغې "د هجر موسمو" په باب پروفېسر نورالامین یوسفزی لیکي:

"نو د نن شاعره به د نن دور ساندې کوي او د نن جذبات به سندره کوي. هغه به دا سوال هم را اوچتوي چې داسې ولې کېږي او د چا دلایه کېږي نو هله به ئې په فن کېږي Poetic Truth او Poetic Depth پیدا کېږي. او بیا به دغه فن د پښتون اولس په زړونو سلطاني کوي. د کلثوم په شاعری کېږي خال خال د زنانو دردونه هم محسوسېږي خو د اصلاحي رنگ او ژوند حقیقتونه پکښې هم سرغړنې کوي. خو په قامي او کلتوري Issue په تخلیقي انداز کېږي خبره کول پرې دخپلې خاورې فرض دی" (۵).

(۳) کلثوم زېب

نن سبا چې پښتنې زنانه لیکوالې په ادبي دنیا کېږي او د خپل لیک په حواله خپله پېژندګلو پیدا کړې ده. ولې دې سره څه داسې لیکوال هم شته چې دې سره ادبي هلې ځلې هم کوي چې په کېږي یوه محتره کلثوم زېب هم ده. دا اغلې د صوابۍ د ډېر مشهور کلي مانیرۍ د خدائي خدمتګار سجاوړ خان لور ده چې په کال ۱۹۶۱ء کېږي پیدا شوې ده. د وړوکالۍ نه ئې د خپل کور د ماحول مطابق ادبي او سیاسي اثر اخستی دی. هم په دې وجه د اردو پښتو د لیک سره په سیاسي هلو ځلو کېږي هم پوره پوره برخه لري. واده ئې د خپل تره زوی کامرید انور زېب سره شوی دی. چې نن سبا د پېښور په حیات اباد کېږي ژوند کوي. د تعلیم په سلسله کېږي د لسم نه ورستو ایف ای، بي ای او ایم ای اردو په پرائیوېټ حیثیت کړي دي. او د نوکری په سلسله کېږي د پرائمری سکول د هېډ

مستیرس په عهده سبکدوش شوې ده. په ادبي خدماتو کښې ئې ترې سترگې، تور گلاب، چاند گل، پښتنې ملغلرې او ډاکټر سلمی شاهین فن او شخصیت، لمس حیات (اردو شاعري)، ځلنده سباؤن (پښتو شاعري) شامل دي.

کلثوم زېب د لیک د مېدان نه علاوه د ادبي هلو ځلو دپاره هم خپل کردار ادا کوي او دا وخت ئې د خوښې ادبي لښکر په نوم یو ادبي تنظیم هم فعال ساتلی دی. چې گڼ شمېر زنانه لیکوالې پکښې راغونډې دي. او تر دې دمه ئې درنې اولوئې ادبي غونډې کړي دي. په "تري سترگې" کتاب د سېف الرحمان سلیم صېب لیکي:

"زما دپاره دا د خوشحالی خبره ده چې یوې بلې مېرمنې جرات اوکړو او د پښتو ژبې د لیکونکو په صف کښې اودرېده. یقیناً دا د پښتو دپاره د ویاړ خبره ده ترڅو چې د مېرمن نازو د کلام تعلق دی نو په دې کښې ټول لوازمات شته کوم چې عشقیه او رومانوي شاعري حسن گڼلی شي. د بېلتانه شوگیرې او بې قرارې د خپلې وفا ثبوتونه او دلیلونه د مطلوب بې پروائې او جفا کاري، د اسوېلو لوڅرې او د اوښکو بارانونه او کله نه کله د وصال د وخت خواږه یادونه او بیا انتظار نه ختمېدونکې ورځې شپې د نازو بې بي په کلام کښې دا هر څه شته" (۶).
هم دغه شان په "ځلنده سباؤن او تور گلاب" پروفېسر ډاکټر سلمی شاهین سریزه لیکلې ده. هغه لیکي:

"کلثوم زېب شاعره ده، الله پاک د لیک صلاحیت وربخښلی دی. هم نظم لیکي هم نثر لیکي. دا د الله پاک خپله پېرزوئنه ده چې د چا نه د څه هنر په اړه خپل کار څه کارونه واخلي. "ځلنده سباؤن" د کلثوم د شاعرۍ مجموعه ده. د عنوان نه ئې ظاهره ده چې یو درد منده زړه لري او د ټولنې د احساس سره خپل یو مثبت پیغام ورکول غواړي" (۷).

(۴) مس الفت بېگم درد

د صوابۍ په خاوره چې د زنانه لیکوالو کوم مؤثر غږ د پښتو ادب په اسمانکښې خپلې غېږې خورې کړي دي. هغه د مس الفت بېگم درد غږ دی چې د خپل درد او کرب نه راپېدا شوی دی او د پښتو شعري ادب ته ئې ښکلا ورکړې ده.

الفت بېگم درد په کال ۱۹۲۵ء کښې د صوابۍ په نوي کلي کښې پېدا شوې ده. دا چې لاما شومه وه. د مور او پلار سوري ئې د سر نه لاړو. ولې دې پښتنې پېغلې د ژوند په دغه حادثه کښې د عزم او حوصلې يو داسې تاريخ رقم کړو چې د ډېر کمو خلکو په برخه کښې وي. دې پښتنې ليکوالې خپل ژوند او ځواني د خپلو خوښو او روڼو دپاهر وقف کړه. او دغسې ئې تر مرگه پورې د روڼو خوښو د خدمت په جذبه خپل ژوند تېر کړو او په کال ۱۹۷۷ء کښې وفات شوه او ددې دنيا نه سترې ستومانه لاړه.

مس الفت بېگم درد د پښتو شاعرۍ داسې نامه ده چې د هغې تخليقات نه يواځې د صوابۍ ادب په برخه کښې او نه يواځې د زنانه ليکوالو د ادب په برخه کښې مونږ وينو بلکې د ټول پښتو ادب په برخه کښې ددې زنانه ليکوالې خدمات د ستايلو دي. په دې چې د پښتو عمومي ادب کښې ددې ليکوالې فکر و نظر يو انفرادي حيثيت لري. په دې چې دې زنانه ليکوالې دخپل داخليت په داسې ادبي انداز پرده پورته کړې ده چې دغه د پښتنې معاشرې د يوې زنانه احساسات کېدې شي. د دوی شعري مجموعه "حيات درد" په خپله لمن کښې د ښځني احساساتو پوره پوره ترجماني کوي ښاغلي ميا سيد رسول رسا د مس الفت بېگم درد د شاعرۍ په حقله وائي چې:

"يو احساس زړه چې د بې درده دنيا د حادثاتو سره خامخ شي او د مور پلار د اسرې نه محرومه وي نو داسې زړه چې قدم په قدم يو قيامت صغری تېرېږي. د مس درد شاعري په حقيقت کښې ددغې لوغرې زړه د زخمي احساساتو او جذباتو شاعري ده او په دې سبب په مجموعي حيثيت درد او غم او ياس او نااميدي د فرمان نصیبی، فنوطني شاعري ده" (۸).

الفت بېگم درد خپله هم په "حيات درد" د خپلو احساساتو اظهار کړی دی هغه ليکي:

"زۀ د مور او پلار غم داسې درد منده کړمه چې د شاعرۍ دنيا ته راغلم او دهر درد مند زړه اواز شومه. او دا خبره هم ده چې زۀ پېدائشي شاعره ووم. خو زما د شاعرۍ له زيات سوز د مور پلار غم ورکه او د وړو روڼو خوښو مستقبل طرف ته زياته متوجه شوم او د هغوي پرورش ما نه ځان بالکل هېر که چې زۀ هم دنيا کښې يو ژوندی بنده يم" (۹).

د درد ژړا

”ماته ددې شپې تنهایۍ کښې چې اواز اونۍ کړې
چې کم اواز مې ژپوي چې هغه ساز اونۍ کړې
چې هېرومه دې نور هم دې زیات یادونه راځي
په زړه مې بیا بیا تاسره تېر ساعتونه راځي
چې رسوا خفه زړگیه هغه راز اونۍ کړې
ماته ددې شپې تنهایۍ کښې چې اواز اونۍ کړې“ (۱۰)

د الفت بېگم درد شاعري چې ما اوستایله نو ما د غې د زړه درد خپله مې
محسوس کړو چې د هغې احساسات څه رنگې وو. د ”حیات درد“ یو نظم
وړاندې لیکم.

د روح زخم

هغه بنده یو چې زما ترېنه گیلې وې ډېرې
هغه سره چې مې د مینې سلسلې وې ډېرې
وخت اولیدو کښې به په زړه کښې هېڅ طلب نه ښکارېدو
چې شه جدا د ضرورت مې مرحلې وې ډېرې
په هر یو لاره ماتېدلې شوم
په روح کښې پټې مې د حشر سلسلې وې ډېرې
زه په سوچونو په فکرونو باندې سترې شوم
ستا په وصال هجران کښې گرانې فېصلې وې ډېرې
ما ستا په کلي کښې ته هیچرته پیدا نه کړې
بس دی ځم سختې ورځې شپې زما دې وې ډېرې
درد ته خوښه وه تجربه ددې دنیا د خلقو
کړې غلطې ئې ټول عمر فېصلې وې ډېرې“ (۱۱).

کلثوم زېب د الفت بېگم په بابله لیکي:

”مس الفت درد زمونږ خپلوانو کښې ده. زما د پلار خور د هغې په تړه واده
ده. او دغسې ددغې کورنۍ سره زمونږه یو کلک تړون دی. اګر چې الفت بي بي
اوس نشته خو د هغې کور د کور انگن د هغې خور، روڼه، نوسی، نوسی،

خورزې، خوريونه ټول ډېر په فخر د هغې نوم اخلي او يادوي ئې. زه کله کله سوچ کوم چې د هغې د لوی کور د اوږد ديوال سره د پوخ لختي په روانو اوبو کښې به الفت درد بي بي هم پښې په اوبو کښې لاندې اېښې وي. شعر به ئې ليکلي وي او د يخو اوبو تاثير به ئې مزغو ته رسېدلی وي" (۱۲).

(۵) مسز انور شاه

د صوابۍ د ادينه کلي دا ليکواله مسز انور شاه د سيد سلطان حسن شاه لور ده چې په کال ۱۹۳۹ء کښې د دسمبر په څلورمه نېټه زېږېدلې ده. د تعليم په سلسله کښې دوی لسم د خپل کلي نه، بي ايس سي د فرتيئر کالج پېښور نه او ايم ايس سي ئې د پېښور يونيورسټۍ نه کړې ده. د ملازمت په سلسله کښې ئې اغاز د فرتيئر کالج نه د ليکچرر په حيثيت اوکړو او بيا څه وخت پس په جناح کالج کښې تعينات شوه.

مسز انور شاه چې د سائنس استاذه وه نو په دې وجه ئې د سائنس په مختلف موضوعاتو مضامين ليکلي دي ولې د ادبي طبيعت له مخه ئې په نثر کښې افسانه او دې سره شاعري هم کړې ده. چونکې دا زنانه ليکواله ده نو په دې وجه ئې د نورو زنانه ليکوالو غوندې په افسانه او په شاعرۍ دواړو کښې د زنانو ترجمانه کړې ده. د مسز انور شاه افسانې په پښتو ادب کښې خپل ځان له يو مقام لري. د افسانو انداز بيان ئې اسان فهم او روان دی. ژبه ئې ډېره ساده او نازکه ده. شاه جهان صېب د مسز انور د افسانو په حقله ليکي :

"لکه سوره، بي بي فاطمه، باز او خوشحال د خوشحال خان خټک شاعري" (۱۳).

(۶) مېرمن ياسمين پرويز احمد خان

د صوابۍ د دوبيان کلي دا پښتنه ليکواله مېرمن ياسمين پرويز احمد خان د شېر بهادر خان کره د جنورۍ په يوولسمه نېټه په کال ۱۹۵۰ء کښې زېږېدلې ده. د خاوند نوم ئې پرويز احمد خان دی. چې د Pakistan Study Centre ډائريکټر ؤ.

ياسمين پي اي خان خپل ابتدائي تعليم په ايبت اباد پبلک سکول کښې ترسره کړو. او لسم ئې د Lady Grift High School نه اوکړو. هم دغه شان ئې خوارلسم د جناح کالج پېښور يونيورسټي نه اوکړو. او پښتو کښې ئې د شپاړسم سند هم ترلاسه کړ. هم په دغه لړ کښې ئې د پښتو څانگې د استاذۍ په لړ کښې د پښتو اکېډيمۍ مجله په "پښتو" باندې د پي ايچ ډي مقاله وليکله چې د پي ايچ ډي سند ئې پرې ترلاسه کړو. د ملازمت په سلسله په جولايي ۱۹۷۷ء کښې په پښتو اکېډيمۍ کښې په Publication Officer په عهده تعينات شوه. ولې څه موده پس ئې په پښتو شعبه کښې د درس و تدریس کار شروع کړو او هم د پښتو څانگې نه د پروفېسر په حيثيت سبکدوش شوه. کلثوم زېب د ياسمين په باره کښې ليکي:

"د افغان مهاجرينو دپاره ډېر کتابونه په پښتو کښې ترجمه کړي دي. د پښتو اکېډيمۍ په "پښتو" مجله کښې د "پاکو بيبيانو" په نامه باقاعده ليک راتلو. د مذهب نظريه لرلو، ځنې بعضې مضمونونه ئې په نظر راځي لکه "ام المؤمنين حضرت عائشه صديقه رض، پاکې بيبيانې، حضرت فاطمه بنت اسد" (۱۴).

ددې نه علاوه ډېره نفس او نرم مزاج انسان ؤ. شاه جهان صېب ډېر وخت د ياسمين سره په يو ډيپارټمنټ کښې تېر کړی ؤ. هغه د هغې د مزاج نه ښه اشنا ؤ. شاه جهان صېب د ياسمين په باره کښې ليکي:

او په جولايي ۱۹۷۷ء د پېښور يونيورسټي په پښتو اکېډيمۍ کښې د مطبوعاتو د څانگې د مشرې په حيث مقرر شوه خو دا د زړه چاؤدون کار ئې خوښ نه شو او پښتو شعبي ته ئې بدلي اوکړه. د مېرمن ياسمين پروېز احمد خان د پښتو ليک سره ډېره مينه او شوق دی. دوی په پښتو کښې دوه کتابونه "د خوراک حفاظت" او "لگېدونکي مرضونه" ليکلي دي. دا دواړه کتابونه د دوی د اعلیٰ ذهانت ښکاره دليل دی. دواړه کتابونه معياري او په ټول پوره دي (۱۵).

(۷) نځهټ یاسمین درمنه

د صوابۍ د زیدې کلي دا لیکواله نځهټ یاسمین درمنه د نثار محمد خان کره په کال ۱۹۲۲ء کښې زېږېدلې ده. د خاوند نوم ئې جوهر زېب دی. د تعلیم په سلسله کښې دوی د پېښور یونیورسټۍ نه ایم ایډ، ایم ای کړي دي. د علامه اقبال اوپن یونیورسټۍ نه ایم فل کړی دی او د پېښور یونیورسټۍ په پښتو ادبیاتو کښې پي اېچ ډي کړې ده او د ملازمت په سلسله کښې ئې د ټېکسټ بک بورډ کښې د سبجیکټ په عهده خپل فرائض ترسره کړي دي.

دې لیکوالې یو شمېر نثري او منظوم مجموعې چې پکښې افسانې د ماشومانو ادب او شاعري وغېره شامل دي. د خپل قلم نه وروستي دي. دا محترمه چونکې د ټېکسټ بک بورډ سره منسلک وه نو د پښتو نصاب په حواله ئې هم گڼ خدمات زمونږ مخې ته دي. د دوی د مجموعې نومونه دا دي. "انتظار، سکندر، لږلې برستن، بې منزله منزل، سدره گلونه، راټولې پانې" وغېره.

د نځهټ یاسمین په افسانو کښې د ښځو نفسیات، د ښځو مسائل او احساسات ډېر په ښکلي طریقه پېش شوي دي ځکه چې دا په خپله یوه ښځه ده او په پښتني معاشره کښې د ښځو کوم مسائل دي هغه د هغې نه ښه خبر ده او شاید د ځینې مسئلو سره په خپله هم مخ شوې ده. په سکندر افسانه اشفاق احمد د پي اېچ ډي سکالر لیکي:

"زما په خیال د پښتو ادب د افسانې د مېدان نورې لیکونکې د څه وخت لیکونو نه وروستو د وخت په پردو کښې پټې شي خو نځهټ یاسمین دا وخت په خپل لیک د پښتو افسانې د ودې دپاره د پشکال د باران کار ورکوي" (۱۶).

کلثوم زېب د نځهټ په باب لیکي:

"درمنه کله کله شاعري هم کوي خو د شاعرۍ سلسله ئې لکه د افسانې مسلسل نه ده روانه. زما په خیال هغه د شاعرۍ نه زیاته تثر ته مائله ده. دلته د نځهټ بي بي د شاعرۍ څه نمونه وړاندې کوم.

تنده مې په ورځ په ورځ زیاتېږي
زړه مې خوښېږي زړه مې ډوبېږي
هېڅ خبر نه يم خو څه چل کېږي

ما سره کښېنه ما نه مه تېسته
 مټين خويو بل، سره خوښېږي
 ما په ديدن موږ کړه دلبره
 په ديدن کله سترگې مېرېږي
 نن فېصله مې کړې په زړه ده
 نن باغي کېږم هر څه چې کېږي
 زما دپاره بخښنه غواړم
 ستا په کوکۍ دعا قبلېږي
 د ديدن تېرۍ کله مېرېږي
 تنده مې ورځ په ورځ زياتېږي (۱۷)

حوالې

- (۱) شاه جهان، پښتو ادب کښې د مېرمنو برخه، مخونه ۲۹۱ تا ۲۹۴
- (۲) کلثوم زېب، پښتنې ملغلرې، مخ ۸۹
- (۳) کلثوم افضل زیدوي، سنگ تارې، عکس پرته زپشاور، ۲۰۱۰ء، مخ ۴
- (۴) کلثوم افضل زیدوي، عکس جمال، عامر پرتهنگ پرېس پېښور، ۲۰۲۱ء، مخونه ۸۲، ۱۰۷
- (۵) کلثوم افضل زیدوي، د هجر موسموڼه، عامر پرتهنگ پرېس پېښور، ۲۰۱۳ء، مخ ۲۲
- (۶) کلثوم زېب، ترې سترگې، سریزه سېف الرحمان سلیم، مخ ۳
- (۷) کلثوم زېب، ځلنده سباؤن، سریزه سلمې شاهین، ۲۰۱۸ء، مخ ۹
- (۸) مس یو بی درد، حیات درد، شاهین برقي پرېس پېښور، ۱۹۷۹ء، مخ ۱۵
- (۹) همدغه اثر، مخ ۱۷
- (۱۰) همدغه اثر، مخ ۷۰
- (۱۱) همدغه اثر، مخ ۸۷
- (۱۲) کلثوم زېب، پښتنې ملغلرې، مخ ۸۳
- (۱۳) شاه جهان، پښتو ادب کښې د مېرمنو برخه، مخونه ۲۷۵ تا ۲۷۹
- (۱۴) کلثوم زېب، پښتنې ملغلرې، مخ ۱۰۹
- (۱۵) شاه جهان، پښتو ادب کښې د مېرمنو برخه، مخونه ۳۵۲، ۳۵۳
- (۱۶) نگهت یاسمین درېمنه، سکندر، مخ ۵
- (۱۷) کلثوم زېب، پښتنې ملغلرې، مخ ۲۰۹